

Hebreeën 5

1 Want elke hogepriester die uit de mensen wordt genomen, is ten dienste van mensen aangesteld met het oog op de dingen die bij God te doen zijn, om gaven en offers te brengen vanwege de zonden.

De eerste hogepriester van Israël was Aäron. Het hogepriesterschap ging in de regel van de hogepriester over op diens oudste zoon.

Een hogepriester werd uit de mensen genomen. Ook Jezus was waarachtig mens naar het vlees (Rom.1:3).

In Hb. 2:17 staat dat Jezus eveneens aan Zijn broeders deel had aan vlees en bloed om Hogepriester te kunnen worden bij God.

De hogepriester treedt voor de mensen op bij God om gaven (=niet bloedige offers) en offers (= bloedige offers) te brengen.

2 Hij kan voluit medelijden hebben met de onwetenden en dwalenden, omdat hij ook zelf met zwakheid omvangen is.

Aäron was met zwakheid omvangen. Jezus was ook met zwakheid omvangen en kan met onze zwakheid meevoelen (Hb. 4:15).

Hij zei immers in Mt. 26:41 "Waak en bidt, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig maar het vlees is zwak."

Hij zei niet: "uw vlees is zwak"; nee, Hij moest zelf ook waken en bidden.

3 En daarom moet hij, evenals voor het volk, ook voor zichzelf offeren vanwege de zonden.

Aäron moest én voor zichzelf én voor het volk offers brengen. Jezus alleen voor het volk omdat Hij nooit gezondigd heeft. Hij heeft Zichzelf door de eeuwige Geest als een smetteloos offer aan God gebracht (Hb. 9:14).

4 En niemand neemt die eer voor zichzelf, maar men wordt er door God toe geroepen, zoals Aäron.

Aäron werd geroepen tot hogepriester door God voor zijn dienst hiertoe begon (Ex. 28:1).

5 Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer gegeven om Hogepriester te worden, maar Hij Die tot Hem heeft gesproken: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt

6 Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek. (Psalm 110:4)

Toen Jezus ten hemel voor na Zijn opstanding en plaats nam aan de rechterzijde van de Majesteit in de hemelen, toen begon Zijn daadwerkelijke dienst als Hogepriester voor de zijnen.

7 In de dagen van Zijn vlees heeft Hij met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd aan Hem Die Hem

uit de dood kon verlossen. En Hij is uit de angst verhoord.

Tijdens Zijn dagen in het vlees - en dat is niet alleen Gethsemane maar tijdens Zijn bewuste levensdagen - kwam Hij niet tot zonde.

Dit gebeurde niet automatisch maar Hij heeft onder sterk geroep smekingen en gebeden en tranen geofferd.

Zondigen zou voor Hem de geestelijke dood betekenen. Immers, die ziel die zondigt, die zal sterven, maar voor die zonedood werd Hij bewaard.

8 Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden.

Gehoorzaamheid leren, opvoeding en vorming, vinden plaats onder een zekere mate van lijden. Zo ook het opgeven van de eigen wil, zoals Jezus bad in Gethsemane.

9 En toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor allen die

Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden.

Jezus had als Voorloper een weg te gaan en te banen, en die weg ging door het voorhangsel, dat is Zijn vlees (Hb. 10:21).

Toen Hij het einde had bereikt, scheurde het voorhangsel en was de weg door het vlees door de Voorloper gebaad, zodat wij nu die weg door door geloofsgheoorzaamheid kunnen gaan. Hij is de oorzaak van ons eeuwig heil!

10 Door God is Hij Hogepriester genoemd naar de ordening van Melchizedek.

In hoofdstuk 7 meer over Melchisedek.

11 Over hem hebben wij veel dingen te zeggen, die moeilijk zijn om uit te leggen, omdat u traag geworden bent in het horen.

Deze christen-Joden, de Hebreëen, waren goed begonnen. We

lezen in Hb. 10:32/34 over hun dagen van weleer.

Toen hebben ze met de gevangenen mede geleden en de roof van hun bezit blijmoedig aanvaard. Dan staat iemand in de eerste liefde tot Christus, als de roof van aards bezit blijmoedig aanvaard wordt.

Maar na verloop van tijd werden ze traag in het horen. Er was niet meer die echte honger naar Gods woord en daardoor vertraagde de groei.

12 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel.

De eerste beginselen van de uitspraken Gods zijn: de vergeving der zonden en vervolgens dat men radicaal de bewuste zonde aflegt, zoals Petrus het noemt in 1 Petrus 2:1

"Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien.."

Hier gaat het over pasgeboren kinderen en over melk. In de 2^e brief van Petrus gaat het over deel te krijgen aan de goddelijke natuur en dat is vaste spijs.

13 Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind.

Dan wil men telkens weer horen over vergeving van zonden. Men is nog een zuigeling.

Maar in het woordje "nog" ligt ook hoop, dat het niet zo zal blijven. Velen hebben ook geen "weet" van de rechte prediking, omdat zij die niet horen.

14 Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om

te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad.

Dus het vaste voedsel is voor de volwassenen; die hebben zich geoefend in de godsvrucht.

Je oefent je bijvoorbeeld er in, om in het dagelijks leven je tong in toom te houden.

Dat is een hele nuttige en interessante oefening.

En ook het oefenen waard, want als ik meen godsdienstig te zijn, en daarbij mijn tong niet in toom houdt, dan is mijn godsdienst zinloos, zoals Jacobus 1:26 het noemt.

En door oefening neemt het onderscheidings vermogen toe tussen goed en kwaad.

Gezegend zij onze hemelse Hogepriester, die altijd leeft om voor ons te pleiten.